

skeligheden har hidtil vist sig at være den at komme til en fælles Overenskomst om Ordningen af Aalegaardsspørgsmaalet. Det høje Ting vil erindre, at der for 2 Aar siden blev nedsat en Kommission for at afgive en Betænkning over dette Spørgsmaal, og denne Betænkning, som i alt væsentligt uforandret blev forelagt Landstinget, blev tiltraadt af Landstinget, hvorefter Lovforslaget kom herved til dette høje Ting i Fjor Foraar henad mod Rigsdagens Slutning. Det nedsatte Udvalg naaede ikke at faa afgivet Betænkning, men af en Beretning, som blev afgiven den 29de Marts i Aar, ses det, at det stadig er Aalegaardsspørgsmaalet, som forvolder de største Vanskeligheder. Udvalget udtaler om dette Spørgsmaal: „Hvorvidt denne Paragraf i den af Regeringen forelagte og af Landstinget vedtagne Affattelse kan anses for heldig for det aabne Havs Kysters Vedkommende, derom have Meningerne i Udvalget været delte, men hele Udvalget er enig om at udtale, at Paragraffen i den foreliggende Affattelse i alt for høj Grad vil virke hemmende for Fiskeri med andre Redskaber, ikke alene i Limfjorden og de øvrige Fjorde, men ogsaa i andre Smaaavande.“ Det ses altsaa her, at der stadig er Uoverensstemmelse om, hvorledes Aalegaardsspørgsmaalet skal ordnes. Imidlertid er det mit Haab, at det endelig skal lykkes at komme ud over disse Vanskeligheder, og jeg skal gøre mit for at hjælpe til, at dette Spørgsmaal kan løses paa en tilfredsstillende Maade. Det er jo nemlig i høj Grad ønskeligt, at det nu maa lykkes at gennemføre Loven om Saltvandsfiskeriet, fordi Fiskerbefolkningen rundt omkring virkelig længes efter at faa en ny Lov, idet de paa mange Punkter ere utilfredse med den nugældende Lov af 5te April 1888. Jeg skal tillige henpege paa et andet Punkt, som for mig har ret stor Betydning, nemlig Ordningen af Bødebestemmelserne med Hensyn til Trawlfiskeriet. Det høje Ting vil vide, at der stadig sker Overgreb paa dansk Søterritorium af fremmede Fiskere, idet de nugældende Bødebestemmelser i Løven af 5te April 1888 § 58 ere ganske utilstrækkelige til at værne vort Søterritorium mod fremmedes Overgreb. Det har vist sig, at uagtet de fremmede Fiskere have været ikendte en Bøde, fiske de Dagen efter eller et Par Dage efter, idet Bøden ikke generer dem økonomisk set. Da Ferskvandsfiskeriet er ordnet ved Lov 26de Marts 1898 og Fiskerikonventionen med Sverige har faaet kongelig Stadfæstelse 7de April 1899, staar der nu

kun tilbage Ordningen af Saltvandsfiskeriet, og det vilde derfor være i høj Grad ønskeligt, om vi ogsaa paa dette Punkt kunde faa en endelig Lov, saa at Fiskerbefolkningen ikke længere skal leve under disse noget usikre Forhold, hvor man stadig ser hen til ny Bestemmelser og derfor ikke rigtig kan arbejde med Ro og Tryghed.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er Forslag til Lov om Fredning af Laks og Ørred i Randers Fjord og Gudenaa m. m.

Ogsaa dette Lovforslag har været behandlet i dette Ting i forrige Samling, idet det nemlig kom til første Behandling den 7de November 1898. Man naaede heller ikke for dette Lovforslags Vedkommende at faa afgivet nogen Betænkning, men under 28de Marts i Aar afgaves der en Beretning, hvoraf det ses, at Uoverensstemmelserne ere temmelig væsentlige inden for Udvalgets Medlemmer, ikke alene om selve Fredningsbestemmelserne, men ogsaa om, hvem Fiskeriretten tilkommer. Det vil derfor vistnok blive et ret brydsomt Arbejde for det kommende Udvalg at overvinde alle disse Uoverensstemmelser, men da man fra alle Sider er enig i Ønsket om, at der maa komme en Lov, som ikke alene kan ophjælpe Laks- og Ørredfiskeriet i de paagældende Vande, men ogsaa kan skabe stabile Forhold, er det mit Haab, det vil lykkes at naa til Overensstemmelse om dette Forslag.

Jeg anser det ikke for nødvendigt at komme ind paa Detailler i Lovforslaget, da det som bemærket har været grundigt behandlet her i Tinget i forrige Samling og tør anses for at være det høje Tings ærede Medlemmer bekendt.

Endelig skal jeg have den Ære at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om Skyldsætning af tørlagte Indsøer m. v. Ogsaa dette Lovforslag var til Forhandling her i det høje Ting i forrige Samling, men da det først blev henvist til Udvalg den 7de Marts d. A., var det ret naturligt, at det ærede Udvalg ikke naaede til Afslutning af sine Arbejder. Der fremkom ganske vist Indsigelser mod Lovforslaget og Tvivl om dets Berettigelse, men fra anden Side blev det modtaget med megen Velvilje, saa at jeg har anset det for rigtigt atter at fremsætte det for det høje Ting i denne Samling.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, for at han kan forelægge de ovennævnte 3 Lovforslag.